

UITSPRAAK 16 - 216

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van [naam], appellante

tegen

de Examencommissie MA International Relations, verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 7 juli 2016 heeft verweerder aan appellante medegedeeld dat fraude is geconstateerd in de door appellante gemaakte paper in het kader van de onderwijseenheid Core Course II en dat zij overgaat tot het treffen van een disciplinaire maatregel. De paper wordt ongeldig verklaard en een aantekening van de fraude wordt geplaatst in haar studentendossier. Appellante zal niet in aanmerking komen voor toekenning van het *judicium cum laude*.

Bij brief van 27 juli 2016, ontvangen op 16 augustus 2016, heeft appellante tegen dit besluit administratief beroep bij het College ingesteld.

Door appellante wordt - kort weergegeven – aangevoerd dat haar begeleider bij de conceptversie van haar paper geen opmerkingen had gemaakt over de aanwezigheid van fraude. Zij stelt zich op het standpunt dat de sanctie onevenredig is aan de gepleegde fraude. Verder stelt zij dat het tijdvak waarin zij de paper schreef het laatste semester was waarin Core Course II werd gegeven. Tot slot licht appellante toe dat persoonlijke omstandigheden ertoe hebben geleid dat zij minder tijd had om aan haar paper te werken.

Op 8 september 2016 hebben partijen getracht tot een minnelijke schikking te komen. Er is geen minnelijke schikking bereikt.

Bij brief van 31 oktober 2016 is een verweerschrift ingediend. Daarin is aangegeven dat appellante tijdens het gesprek om tot een minnelijke schikking te komen heeft toegelicht dat zij een verkeerde versie van de paper had ingeleverd.

Uitspraak
16-216
Blad 2/6

Het beroep is behandeld op 16 november 2016 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellante is, hoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter zitting verschenen. Namens verweerder zijn [namen] van de examencommissie, verschenen.

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 16 augustus 2016 door het College ontvangen brief heeft appellante tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 7 juli 2016. Het beroepschrift voldoet aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (“WHW”) gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

3. Relevante regelgeving

Ingevolge artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW kan de examencommissie, indien een student of extraneus fraudeert, de betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van betrokkene definitief beëindigen.

Ingevolge het derde lid, eerste volzin, voor zover thans van belang, stelt de examencommissie regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden, bedoeld in het tweede lid, en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen.

In de Onderwijs en examenregeling van de masteropleidingen van de Faculteit der Geesteswetenschappen (“OER”) is, voor zover hier van belang, het volgende bepaald:

4.12.7 Ingeval de student een ordemaatregel is opgelegd wegens een onregelmatigheid, fraude of plagiaat, wordt geen predicaat verleend.

In de Regels en Richtlijnen van de examencommissies van de masteropleidingen van de Faculteit der Geesteswetenschappen (“R&R”) is, voor zover hier van belang, het volgende bepaald:

Artikel 1.2
fraude:

Uitspraak
16-216
Blad 3/6

onder fraude wordt verstaan ieder handelen of nalaten van een student dat erop is gericht het vormen van een juist oordeel omtrent zijn kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk te maken, waaronder onder meer begrepen:

- a. het geheel of gedeeltelijk overnemen van teksten / formuleringen van andere auteurs, waaronder ook verstaan medestudenten, zonder plaatsing van aanhalingstekens en nauwkeurige bronvermelding (plagiaat);
- b. het door anderen laten maken van (delen van) een tekst;
- c. fingeren van onderzoeksgegevens;
- d. het tijdens een tentamen ongeoorloofd beschikbaar hebben van studiemateriaal of andere informatie;
- e. het gebruiken van eigen werk zonder verwijzing (zelfplagiaat).

Artikel 6.3 Door de examencommissie te treffen ordemaatregelen

6.3.1 In geval van een onregelmatigheid, plagiaat of andere vorm van fraude bij een tentamen kan de examencommissie de examinerator, surveillanten en anderen horen. Alvorens over te gaan tot het opleggen van een sanctie biedt de examencommissie de student de gelegenheid gehoord te worden.

6.3.2 De ordemaatregelen die de examencommissie kan uitspreken zijn:

- a. het vervallen verklaren van de uitslag van het tentamen;
- b. het uitsluiten van het deelnemen aan het tentamen ten aanzien waarvan de onregelmatigheid of fraude is geconstateerd voor de duur van ten hoogste één jaar, en/of het uitsluiten van het deelnemen aan één of meer tentamens voor de duur van ten hoogste één jaar, en/of het uitsluiten van het deelnemen aan onderwijs, tentamens en examen van één of meer door de faculteit verzorgde opleidingen voor de duur van ten hoogste één jaar. Vakken die in de periode van uitsluiting aan een andere faculteit of een andere instelling van hoger onderwijs zijn gevolgd en behaald (waaronder mede worden begrepen werkstukken, papers en scripties die met goed gevolg zijn afgerond) kunnen op generlei wijze worden in gebracht in het curriculum.

Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokken student definitief beëindigen.

4. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Uitspraak
16-216
Blad 4/6

Artikel 1.2 van de R&R bepaalt dat onder fraude wordt verstaan ieder handelen of nalaten van een student dat erop is gericht het vormen van een juist oordeel omtrent zijn kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk te maken, waaronder onder meer begrepen: het geheel of gedeeltelijk overnemen van teksten / formuleringen van andere auteurs, waaronder ook verstaan medestudenten, zonder plaatsing van aanhalingstekens en nauwkeurige bronvermelding (plagiaat).

Het overnemen van stukken van internet in een opdracht zonder bronvermelding en/of zonder plaatsing van aanhalingstekens kan, nu daarmee geen eerlijk en correct oordeel kan worden gegeven over onder meer iemands kennis, inzicht en vaardigheden, als plagiaat worden aangemerkt. In het verweerschrift heeft verweerder uitgebreid gemotiveerd op grond van welke feiten zij tot de conclusie is gekomen dat appellante plagiaat heeft gepleegd. Ter zitting is het College gebleken dat verweerder op basis van de kwalitatieve en niet op basis van de kwantitatieve gegevens tot haar oordeel is komen dat sprake is van plagiaat. Derhalve bestond naar het oordeel van het College terecht de grondslag voor het opleggen van de maatregelen. Het standpunt van appellante dat haar begeleider haar naar aanleiding van de ingeleverde conceptversie had moeten waarschuwen voor de aanwezigheid van plagiaat, deelt het College niet. Een student is zelf verantwoordelijk voor zijn werk en in dat verband mag worden verlangd dat de student ook altijd controleert of alle bronnen zijn vermeld en of er geen sprake is van plagiaat. Daarbij betreft het College de omstandigheid dat verweerder ter zitting heeft toegelicht dat de onderwijseenheid "Thesis Seminar" verplicht is gesteld voor studenten. Een les daarvan is gewijd aan het begrip plagiaat, waarbij aan de studenten ook het reglement over plagiaat wordt verstrekt. Gelet op de aanwezigheidsplicht die gehanteerd wordt bij deze cursus, stelt verweerder dat appellante deze cursus ook gevolgd heeft. Daarnaast is ook op de introductiepagina van de opleiding de regeling plagiaat vermeld. De studenten zijn voldoende ingelicht over de gevolgen hiervan. Gelet hierop valt het appellante toe te rekenen dat zij – ondanks de waarschuwingen - plagiaat heeft gepleegd.

Het opleggen van een maatregel in de zin van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW dient te worden aangemerkt als een strafmaatregel, die op evenredigheid dient te worden getoetst. Aan zodanige maatregel dienen expliciet feiten, omstandigheden en verklaringen ten grondslag te worden gelegd die de maatregel kunnen dragen.

Het College constateert dat verweerder rekening heeft gehouden met de omstandigheid dat het de eerste maal is dat appellante plagiaat heeft gepleegd. Verweerder heeft immers gekozen voor de lichtste maatregel die vermeld is in artikel 6.3.2 van de R&R. In het verweerschrift heeft verweerder vermeld dat,

**Uitspraak
16-216**

Blad 5/6

zoals appellante aangaf, het tweede semester van het studiejaar 2015-2016 de laatste gelegenheid was om de onderwijseenheid Core Course II te volgen. Naar het oordeel van het College brengt deze omstandigheid niet mee dat het bestreden besluit op onjuiste gronden is genomen en komt dit voor risico van appellante. Bovendien kan zij aan het begin van het studiejaar 2016-2017 vier alternatieve onderwijseenheden volgen.

Wat betreft de sanctie dat appellante niet in aanmerking komt voor een judicium, geldt dat daaraan ten grondslag ligt dat een judicium slechts is voorbehouden aan studenten van academisch onbesproken gedrag en daarom ook deze sanctie niet onevenredig is.

Dat appellante in de periode kort voor het inleveren van de paper te maken heeft gehad met tragische omstandigheden in de familiesfeer en daardoor minder tijd stelt te hebben gehad om aan haar paper te werken, kan niet tot een ander oordeel leiden. De door haar ingeleverde paper kan door het geconstateerde plagiaat immers geen basis vormen voor een juist oordeel omtrent haar kennis, inzicht en vaardigheden.

Het College overweegt dat verweerder terecht bij het opleggen van de sancties rekening heeft gehouden met de omstandigheden van dit geval. De opgelegde sancties zijn naar het oordeel van het College niet onevenredig.

Nu het College niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Uitspraak
16-216

Blad 6/6

5. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep **ONGEGROND**.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit: mr. H.J.G. Bruens (voorzitter), dr. J.J.G.B. de Frankrijker, dr. K. Beerden, dr. A.M. Rademaker en Y.D.R. Mandel (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. M.S.C.M. Stoop - van de Loo.

mr. H.J.G. Bruens,
voorzitter

mr. M.S.C.M. Stoop – van de Loo,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: